

ΜΕΤΑΙΧΜΙΩ

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν.
ΜΠΑΣΚΟΖΟΣ

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΩΝ ΑΝΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ελληνική πεζογραφία

Υπεύθυνη σειράς

Ελένη Μπούρα

Πρώτη έκδοση Μάιος 2023

© 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

και Γιάννης Μπασκόζος

ISBN 978-618-03-3607-8

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83607

Κ.Ε.Π. 5884, Κ.Π. 18432

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562
metaixmio.gr
metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση:
Ασκληπιοίου 18, 106 80 Αθήνα,
τηλ.: 210 3647433,
fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**

- Ασκληπιοίου 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562
- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118,
114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Οι νεραντζιές στο Παγκράτι

ΟΙ ΝΕΡΑΝΤΖΙΕΣ ΤΡΕΛΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ στο Παγκράτι. Οι μυρωδιές τους απλώνονται σαν διαρροή νερού στα πεζοδρόμια, πολιορκούν τις αισθήσεις, νικάνε τις αντοχές των ηττημένων, ωθούν τρυφερά τις προσδοκίες των ευαίσθητων νεαρών κοριτσιών και αγοριών. Αυτά, τότε, δεν τα είχε συνειδητοποιήσει κανείς από τους δυο μας.

Τις αφήσαμε πίσω μας και στρίβοντας στον χωματόδρομο προχωρήσαμε προς το δασάκι. Ο Κώστας έσερνε αργά τα μακριά κανιά του στο χαλικωμένο δρομάκι καθώς διασχίζαμε το Άλσος για να βρεθούμε στο Pastry Family. Μας άρεσε η βόλτα μέσα από τα πανύψηλα δέντρα· πεύκα, λεύκες, ακακίες. Περάσαμε τον κινηματογράφο του Άλσους, ο οποίος κάποιες φορές γινόταν και θεατράκι, και κατευθυνθήκαμε προς την περιφραγμένη

τάφρο που, όπως λεγόταν, κάποτε φιλοξενούσε αρκούδες ή λιοντάρια — κανείς δεν ήξερε να πει ακριβώς. Ακουμπούσαμε στα πράσινα σκουριασμένα σίδερα σκεπτικοί και σκωπτικοί, σχολιάζοντας «Αρκούδες στο Παγκράτι... Χα χα χα...». Η επόμενη στάση ήταν στη μικρή λιμανούλα. Παλιά είχε πάπιες.

«Το ξέρεις ότι όταν ήμουν μικρός είδα έναν φαντάρο να γλιστράει και να πέφτει στο νερό μπρούμυτα πάνω στις πάπιες και αυτές να σκούζουν γύρω του;» Με κοίταξε.

«Πού τα θυμάσαι όλα αυτά, εγώ τα έχω ξεχάσει όλα τα μικράτα μου».

Πώς ήταν άραγε τα δικά του παιδικά χρόνια; Άλλαξα κουβέντα. «Ποιοι άλλοι θα είναι εκεί;»

«Τους ξέρεις από το πάρτι της Μίσης. Ο Τζίμης και η παρέα του, ο Νίκος κι ο Γιάννης. Ίσως και κάποιος καινούργιος».

Το Pastry Family ήταν ένα από τα στέκια μας. Κυρίως για τα παγωτά του — αργότερα ανακάλυψα τις περίφημες τούρτες με βατόμουρα. Το ζαχαροπλαστέιο, στο βάθος δεξιά, διέθετε αίθουσα με μαλακές δερμάτινες πολυθρόνες.

Τους βρήκαμε απλωμένους στους καναπέδες να

χτυπάνε με μανία τον ζεστό νες. Υπήρχε ένας άτυπος συναγωνισμός ποιος θα κάνει περισσότερο αφρό. Ο Τζίμης πήρε τον λόγο:

«Αντί να παίζει ο καθένας το όργανό του» —κρυφογέλασαν κάποιοι— «καλύτερα να το κάνουμε όλοι μαζί». Τα γέλια δεν άφηναν να ακουστεί η συνέχεια: «Να φτιάξουμε συγκρότημα. Είδα προχθές Κυριακή στο Παλάς κάτι συγκροτήματα για κλάματα, κι όμως έχουν το θράσος να εμφανίζονται. Εμείς σε μια βδομάδα θα είμαστε πολύ καλύτεροι».

Ο Γιάννης, που έπαιζε σόλο κιθάρα, και ο Νίκος, που έπαιζε ντραμς, φάνηκε πως είχαν ήδη συμφωνήσει. Στην παρέα ήταν κι ένα άλλο, χοντρό παιδί, ο Φώτης. Έλεγε ότι ήξερε μπάσο. Η συζήτηση γινόταν σχετικά με το ρεπερτόριο. Στην πράξη κανείς δεν ήξερε ολοκληρωμένα τραγούδια. Άκουγαν όμως Μπιτλς και πολλά ελληνικά συγκροτήματα, Ολύμπιανς, Φόρμιγξ και άλλους. Ο καινούργιος, ο Φώτης, ο οποίος τους είχε ήδη πληροφορήσει ότι το χαϊδευτικό του ήταν Spy, έριξε μια μικρή βόμβα. «Και τ' όνομα του συγκροτήματος; Εεε, ποιο θα είναι;»

Πετάχτηκε πρώτος ο Νίκος: «Pangrati Maniacs». Γέλιο τρελό.

Φώτης: «Μήπως Pangrati Killers;»

Τζίμης: «Δεν χρειάζεται να προσδιορίζομαστε ως Παγκρατιώτες».

Γιάννης: «Γιατί όχι, εδώ ζούμε».

Η συζήτηση κόπηκε απότομα, καθώς μπήκε η Έλενα. Μαύρα μαλλιά με αφέλειες, μεγάλα μάτια, μπλουζάκι με σταμπωτά λουλούδια, κοντή μπλουτζίνα φούστα, άσπρες ελβιέλες. Ήταν το κορίτσι της μπάντας, πρώην του Τζίμη, τώρα ελεύθερη και ωραία. Είχε πιάσει την τελευταία ατάκα.

«Athens Pistols, αυτό θα είναι το όνομά σας».

Δεν μίλησε κανείς. Ήταν η θεά τους.

Πρώτος ο Τζίμης είπε: «Ωραίο, αθηναϊκό, και με αγγλικό προφίλ».

Συμφωνία.

Η ιστορία ενηλικίωσης μιας παρέας γύρω από μια ροκ μπάντα στο Παγκράτι. Τα μέλη της μπαινοβγαίνουν με άνεση σε σημαδιακούς τόπους όπως το Άλσος, οι καφετέριες Λέντζος και Pastry Family, το ροκ κλαμπ Κύτταρο, το Galaxy bar στο Hilton. Είναι ασυνείδητα παρόντες και ταυτόχρονα συνειδητά απόντες, αφέλεις και ονειροπόλοι. Τρέχουν να προλάβουν την εποχή τη στιγμή που αλλάζει, χωρίς να συνειδητοποιούν ακριβώς πού έγκειται αυτή η αλλαγή. Πωρώνονται σε μια συναυλία του Σαββόπουλου, διασκεδάζουν σε έναν αγώνα κατς, πίνουν βερμούτ σε πάρτι που διαλύει η αστυνομία, ζουν έρωτες αναπάντεχους αλλά στιγμιαίους, ξεφυλλίζουν λευκώματα αλλά συμμετέχουν και σε αντιχουντικές δράσεις.

ISBN: 978-618-03-3607-8

9 786180 336078

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83607

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book